

DE METHOD(E) VOOR MEGA BRASEMS

Veel en grote brasem vangen gaat perfect met de method feeder.

De tijd dat je louter karpervisser of juist puur witvisser was is voorbij. Tegenwoordig is het heel normaal als je van elkaars technieken leert en deze toepast op je eigen visserij. Onze auteur Gerben Koopmans laat zien hoe een cross-over van een feeder- en karpertechniek tot geweldige resultaten kan leiden.

TEKST GERBEN KOOPMANS FOTOGRAFIE JUUL STEYN ILLUSTRATIE STEPHAN SIEPERMANN

Een brasemvisser mocht je mij tot voor kort beslist niet noemen. Mijn visserij draaide simpelweg om karper; het liefst zo groot en sterk mogelijk. Brasems gelden dan als bijvangst die met een zure glimlach worden binnen gedraaid. Je bent karpervisser of je bent het niet, zullen we maar zeggen. Toch kwam op een gegeven moment de ommekeer toen de bijvangsten van brasem wel erg talrijk, maar vooral ook heel erg groot werden. Vissen van over de 60 centimeter zorgden niet meer voor een zure, maar een oprechte glimlach. En echt lelijk kon ik ze ook niet meer noemen. Mooie hoge vissen met een stierennek, massieve buiken en machtige staarten zijn best wel indrukwekkend natuurlijk. Zeker als ze over de vier pond heen tikken – wat op steeds meer wateren het geval is. Ga maar eens met karpervissers praten en ze vertellen je zo waar ze hun grootste brasems hebben gevangen. De reden van hun loslippigheid? Ze zien je gewoon niet als concurrentie, want je bent ‘toch maar een witvisser’ die het niet op ‘hun’ karpers heeft voorzien. Goed, ik ga er voor het gemak maar vanuit dat je inmiddels een geschikt water hebt gevonden waar een mooi bestand aan forse brasems rondzwemt, dan kunnen we door naar de techniek.

INLINE ELASTIEK

Zoals zoveel methoden is ook deze uit Engeland overgewaaid. Dit is echter niet zomaar een methode, maar dé methode, ook wel ‘the method’ genoemd. De reden is waarschijnlijk dat deze zo ontzettend effectief bleek. Vooral op commerciële karpervijvers waar op vissen van één tot tien pond wordt gevestigd. In dit geval vervangen we de karpers even door brasems omdat deze in Nederland simpelweg veel talrijker zijn. Je hebt namelijk wel een behoorlijke dichtheid aan vis nodig om deze techniek goed te laten werken. Je moet in staat zijn om voedselnijd te creëren zodat je het aantal aanbeten flink omhoog kunt jagen.

Omdat je zeer selectief vist, krijg je doorgaans minder aanbeten en kun je met twee hengels vissen.

Behalve voor karper is de parabolische Carp Feeder van Shimano ook ideaal voor brasem en zeelt.

lets en andere particles op je stek brengen. De method-feeder heeft een centrale doorgang waar dik elastiek doorheen loopt. Dit inline elastiek vangt de klappen op die brasem (en karper natuurlijk) kunnen uitdelen tijdens de dril. Ook de hengel zelf is hierop afgestemd. Je kunt natuurlijk voor een gewone feederhengel kiezen, maar ik moet zeggen dat de meer parabolische Carp Feeder van Shimano me ook erg goed bevalt. Deze hengel is niet gebouwd om verre en accurate worpen mee te maken, maar om prettig zwaardere vissen mee te kunnen drillen. Het is echt heerlijk om met een vierponds brasem aan zo'n hengel te mogen sparren. Tijdens de sessie die we voor dit artikel hebben gehouden, is een aantal voor deze visserij zeer kenmerkend zaken de revue gepasseerd. Ik zal de belangrijkste kort en krachtig behandelen en hoop je zo enthousiast te kunnen maken voor deze leuke manier van brasemvissen.

VOORVOEREN

Ik weet dat het niet gebruikelijk is om voor te voeren bij het witvissen, maar de resultaten spreken voor zich. Ook de brasem is namelijk een echt gewoontedier dat graag niet teveel moeite doet voor zijn voedsel. Als hij dan enkele dagen achter elkaar een voedselrijke en smakelijke gedekte tafel op dezelfde plaats aantreft, is de kans groot dat hij er blijft hangen. Het

INGEZOOMD

De method feeder is een crossover van klassiek feedervissen en karpervissen met het zelfhaaksysteem. Hieronder laat Gerben Koopmans zien waar hij op let bij deze effectieve techniek.

Om telkens op de juiste afstand te werpen knoop je een opvallend stukje nylon als stuitje op de hoofdlijn. Zodra je deze door de ogen hoort gaan rem je af. Zodra het stuitje op de spoel zit weet je dat je korf op de voerplek ligt.

Als je ervoor kiest om met twee hengels te vissen gebruik je een brede steun. Steun je hengels zo af dat de top haaks op de lijn staat. De vis zal zichzelf haken en echt aanslaan is niet nodig.

Omdat je elk moment een aanbeet van karper kunt verwachten is het niet onverstandig je hengels goed vast te zetten, bijvoorbeeld met het Safety Lock System van Solar.

Gebruik een stevige voermix met pellets erin. Dit lost lekker traag op en heeft dus een langdurige attractiewaarde. Hier zie je mooi dat je de onderlijn niet snel te kort maakt. De haak zal dan telkens mooi in de onderlip haken.

Oude, verweerde karaktervis die steevast over de vier pond tikken zijn bijna mooi van lelijkheid.

is normaal als je al na twee of drie dagen een flinke school zware jongens op je stek hebt liggen. En dan is het tijd om te gaan oogsten. In dit geval blijkt het niet anders. Ik vis op een plas van een paar hectare in een nieuwbouwwijk. Hoewel het water pas zeven jaar oud is zwemt er een mooi bestand aan brasem en in iets mindere mate karper. Vanwege deze laatste krachtpatser kunnen we niet te licht vissen. Je wilt een eventueel gehaakte karper natuurlijk niet verspelen. Als hoofdlijn kies je voor 24/00 tot 26/00 nylon waaraan je de method-feeder direct vastknoopt. De onderlijn is wat mij betreft het belangrijkste onderdeel van deze hele montage omdat dit bepaalt of je de azende vissen wel of niet goed haakt.

KORT, KORTER, KORTST

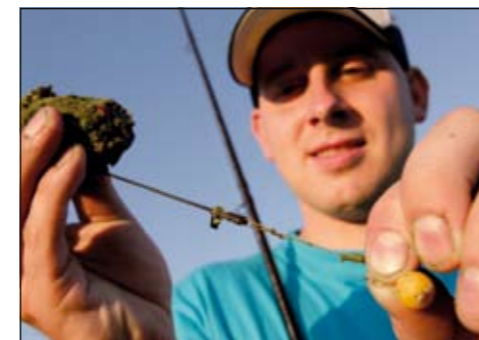
Als witvisser zul je niet snel vissen met onderlijnen korter dan 12 centimeter. En al helemaal niet met een hair waarop je het aas rijgt. Dat is niet zo vreemd omdat daar simpelweg geen noodzaak voor is. In dit geval is die noodzaak er wel. De hair heb je nodig om de mini-boilie of pellet op te rijgen. Daarbij moet de haak vrij zijn omdat de vis zichzelf moet haken op het gewicht van de method. Tot slot moet de onderlijn zo kort zijn omdat je wilt dat het aas zo dicht mogelijk bij het voer ligt. Oké, maar hoe kort wordt de onderlijn dan? Nou, die mag gerust zes centimeter zijn, maar ook vier centimeter is mogelijk. De vraag is natuurlijk waarom je voor zulke absurd korte onderlijntjes kiest. Het antwoord vind je in het aasgedrag van de brasem. Deze zal het voer en de particles achter elkaar proberen op te peuzelen en is daar-

bij helemaal op de method-feeder gericht. Tijdens dit azen beweegt hij zijn kop nauwelijks. Zou je de onderlijn nu te lang maken, dan is de kans groot dat de haak veel te laat of helemaal niet in de lip van de vis prikt. Hoe korter de onderlijn, hoe groter de kans dat de haak keurig in de onderlip prikt. Ik kies bij deze techniek altijd voor een gecoate onderlijn waarvan je de coating tot twee centimeter voor de haak verwijdert. Dit deel, inclusief de hair, is nu mooi soepel zodat de vis het makkelijk naar binnen kan slurpen en de haak goed kan prikken. Op de foto zie je hoe de complete onderlijn en bevestiging aan de method-feeder eruit ziet.

MOOIE WEGTREKKERS

Het is tijd om te gaan vissen. Ik kies ervoor om met twee hengels te vissen zolang het aantal beten niet al te gek wordt. Omdat er de afgelopen dagen elke avond een kiloetje kleine pellets op twee stekken is gedropt heb ik er goede hoop op dat er al een aantal brasems ligt. Een viertal vuistgrote voerballen is waarschijnlijk genoeg om de stek op te starten en de vis actief te krijgen. De eerste worp met de

Het elastiek in de method feeder rekt uit zodra een zware vis zijn gewicht in de strijd gooit. Zo kun je ook karpers veilig landen.

gevulde method bevestigt dit. Als voer gebruik ik een grove mix van 6-millimeter pellets en Betadine Green lokvoer. Al na tien minuten trekt de eerste vis de soepele top van de hengel op de linkerstek mooi krom. Dit is het teken dat de vis zichzelf heeft gehaakt en aanslaan is niet echt nodig. Met een soepele beweging haal je de hengel naar achteren, de vis hangt. Een spectaculaire dril is het niet, maar met een kilo is het toch een mooie vis. Snel de feeder vullen met de groene mix, voorzien van een paar miniboilies, en inwerpen. Tegenwoordig zijn vrijwel alle brasems gewend aan boilies doordat karpervissers hier veel mee vissen. Door miniboilies te gebruiken, maak je de kans op een succesvolle inhaling een stuk groter dan met normale boilies. Het is me opgevallen dat gele varianten het makkelijkst geaccepteerd worden, mogelijk omdat deze het meeste op maïs lijken.

BUITEN DE STEK

Ook de tweede vis valt nog niet in de categorie 'Mega', maar is gelukkig wel al iets zwaarder. Een succesvolle strategie is om enkele meters buiten de stek te vissen omdat daar de grotere en dus schuwere brasems zich vaak ophouden. Ik besluit de linkerhengel nog even vol op het voer te laten liggen en de rechter iets buiten de stek te vissen. Beide hengeltoppen laten zo nu en dan een felle tik zien, maar daarop sla je beter niet aan aangezien dit hoogstwaarschijnlijk lijnzwemmers of tikken op de feeder zijn. Als de vis zich heeft gehaakt laat ie dat echt wel merken. Het wachten op een echte wegtrekker

Als klap op de vuurpijl belandt er ook nog een traale zeelt op de onthaakmat.

duurt nu iets langer, maar dan is het eindelijk echt raak op de rechterstek. De vis vecht traag en blijft regelmatig gewoon even liggen. Dit is massa vriend! Een prachtige hooggebouwde vis van vier pond schuift uiteindelijk over de rand van het karperschepnet. Waar ik voorheen nog wel eens baalde als zo'n vloermat in m'n net lag, moet ik nu toch bekennen dat dit echt genieten is.

BONUSVISSEN

De brasem vormt op de meeste wateren de hoofdmoot van de vangsten. Niet zo vreemd natuurlijk omdat het een oer-Hollandse vis is. Maar houd er altijd rekening mee dat je ook bonusvissen als

zeelt en karper kunt vangen. Daarom kies je de onderlijn beter niet lichter dan een trekkracht van acht pond. Karper weten we deze sessie niet te landen, maar tegen de avond is het dan wel raak met een schit-te-ren-de zeelt die de gele 6-mm pineapple boilie niet kon weerstaan. Aan het relatief lichte materiaal komt deze vis volledig tot z'n recht. Tot de capitulatie in het grote landingsnet blijft de groenbruine vis dapper strijd leveren. De avond loopt inmiddels ten einde, de zon zakt achter de horizon en een laatste vis trekt de hengeltop nog één keer krom. Tijdens deze laatste dril die volgt, beden ik me dat het zo erg nog niet is om brasemvisser te zijn. Dit is genieten. ■

